

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **N. V. N.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2018, č. j. 4 Az 14/2018 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 15. 2. 2018, č. j. OAM-15/LE- LE05-LE05-2017, žalovaný rozhodl o tom, že se azyl žalobci podle § 12 až § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neuděluje, přičemž nelze udělit ani doplňkovou ochranu z důvodu spáchání závažného zločinu ve smyslu § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, o které rozhodl Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) shora označeným rozsudkem. Rozsudek městského soudu (stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu) je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů, které lze obsahově podřadit pod § 103 odst. 1 a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“ nebo „soudní řád správní“). Namítl, že mu měl být udělen azyl z důvodu zastávání politických

názorů (obecně uvedl, že na rozdíl od domovského státu vyznává demokratické hodnoty a zásady právního státu a má respekt k lidským právům). Správní orgán se nedostatečně zabýval možností udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany. Stěžovatel dovozoval nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného a městského soudu. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[4] Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, ve kterém neshledal kasační námitky důvodnými. Navrhl kasační stížnost zamítnout, popř. odmítnout pro nepřijatelnost.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Přesahem vlastních zájmů, který ve věcech azylu jediné vede k meritornímu projednání kasační stížnosti, je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je, kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce, pro Nejvyšší správní soud také nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. To znamená, že přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu. O přijatelnou kasační stížnost se tak prakticky může jednat v případě, že se kasační stížnost týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny v judikatuře Nejvyššího správního soudu nebo byly řešeny rozdílně. Přijatelná může být kasační stížnost také tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O takové pochybení se může jednat především tehdy, nerespektoval-li krajský soud ustálenou judikaturu, a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, nebo krajský soud v konkrétním případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. K tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 21/2006 - 59, ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 Azs 11/2013 - 18, ze dne 19. 6. 2013, č. j. 7 Azs 13/2014 - 52, a ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 30.

[7] Lze tedy shrnout, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou v judikatuře řešeny rozdílně; (3) bude třeba učinit judikaturní odklon; (4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] V dané věci nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, popř. byla řešena rozdílně. Rovněž tak Nejvyšší správní soud neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Městský soud se nedopustil ani zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního

pokračování

postavení stěžovatele. Městský soud posoudil věc v souladu s konstantní judikaturou, od které neshledal Nejvyšší správní soud důvod se odchýlit.

[9] Ve vztahu k námitkám poukazujícím na nepřezkoumatelnost odkazuje Nejvyšší správní soud např. na rozsudky ze dne 19. 12. 2013, č. j. 9 Azs 16/2013 - 26, ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003 - 51, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 37, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015 - 45, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publ. pod č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52). Zdejší soud je názoru, že jak rozhodnutí žalovaného, tak i rozhodnutí městského soudu požadavkům této judikatury dostála. Ačkoliv si jistě lze představit ještě podrobnější vypořádání uplatněných námitek, nezpůsobuje způsob zvolený městským soudem nutnost zrušení jeho rozsudku. Postup městského soudu odpovídá konstantní judikatuře, podle níž není povinností správního soudu reagovat na každý dílčí argument uplatněný v podání a ten obsáhle vyvrátit; úkolem soudu je uchopit obsah a smysl argumentace a vypořádat se s ní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43).

[10] I otázkou zjišťování skutkového stavu věci se opakovaně zabývala judikatura Nejvyššího správního soudu, srov. např. rozhodnutí ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 48, ze dne 17. 6. 2004, č. j. 3 Azs 23/2004 - 63, ze dne 25. 10. 2004, č. j. 5 Azs 162/2004 - 42, ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57, ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 Azs 45/2008 - 67, ze dne 27. 1. 2009, č. j. 2 Azs 91/2008 - 66. Správní orgán postupoval v souladu s touto judikaturou. Jeho závěry mají jednoznačnou oporu ve správním spisu.

[11] K otázce pronásledování z důvodu zastávání politických názorů srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57, ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 Azs 45/2008 - 67, ze dne 27. 1. 2009, č. j. 2 Azs 91/2008 - 66 atp. Nelze přehlédnout, že stěžovatel argumentaci o možném pronásledování v domovské zemi uplatňoval pouze v obecné rovině (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2013, č. j. 2 Azs 13/2013 - 16).

[12] Se stěžovatelem nelze souhlasit ani v tom, že se správní orgán nezabýval možností udělení doplňkové ochrany. Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že ten se touto otázkou zabýval a vyslovil, že stěžovateli nelze doplňkovou ochranu udělit z důvodu, že se dopustil vážného zločinu ve smyslu § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. V odůvodnění se přitom žalovaný důkladně zabýval povahou trestné činnosti a dalšími otázkami, jak mu to ukládá judikatura Nejvyššího správního soudu v případě aplikace § 15a zákona o azylu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 6 Azs 309/2016 - 28, publ. pod č. 3546/2017 Sb. NSS, ze dne 31. 8. 2017, č. j. 3 Azs 284/2017 - 30, ze dne 1. 2. 2017, č. j. 6 Azs 309/2016 - 28). Nejvyšší správní soud dodává, že ve správním spisu je založen rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ve věci sp. zn. 48 T 5/2015 - 565, jímž byl stěžovatel odsouzen za přípravu zločinu nedovolené nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy (ve velkém rozsahu připravoval výrobu návykové látky metamfetamin). Stěžovatel ani v kasační stížnosti netvrdí, že by uvedené jednání nebylo možno považovat

za vážný zločin. Poukazuje na to, že byl odsouzen za přípravu trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, a nikoliv za dokonáný trestný čin, jak uvádí městský soud a správní orgány. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že v dané situaci je zcela irelevantní, zda byl trestný čin dokonán či nikoliv. Zákon o azylu v § 15a odst. 1 písm. b) nespecifikuje požadavek dokonání zločinu ani odsouzení za něj, aby byla vyloučena možnost udělení doplňkové ochrany. Příprava je přitom trestná podle trestní sazby stanovené na zvlášť závažný zločin, k němuž směřovala (§ 20 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů).

[13] Institutem humanitárního azylu se zabýval Nejvyšší správní soud rovněž v řadě svých rozhodnutí (rozsudky ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, usnesení ze dne 28. 8. 2013, č. j. 3 Azs 14/2013 - 16 atp.). Z této judikatury vyplývá, že je na uvážení správního orgánu, zda humanitární azyl udělí, či nikoliv; míra volnosti uvážení správního orgánu je limitována pouze zákazem libovůle. V dané věci k překročení uvedené míry nedošlo.

[14] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[15] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu